

FOTOGRAFIJA

FOTOGRAFIJA – būdas ilgalaikiams atvaizdams gauti šviesai jautriomis medžiagomis arba skaitmeninėmis priemonėmis. Pirmą žinią apie vaizdą sidabro plokštelėje paskelbta Prancūzijoje 1839. Iš pradžių vadinosi dagerotipija. Lietuvoje imta fotografuoti apie 1854. Akmenės krašto gyventojai susidūrė su fotografija didmiesčiuose. Bėne pirmoji žinia apie fotografiją Akmenės ir Vieکشnių krašte yra iš 1896 Peterburgo studento P. Višinskio kelionės nuo Pikelių pro Vieکشnius, Papilę, kaupiant medžiagą antropologiniam darbui. 1898 leidimą Kuršėnuose verstis fotografija įsigijo dvarininkas Saturninas Karlas Osipas Adomas Talucis. Stokodamas pajamų, jis 1905 išsirūpino leidimą vasarą fotografuoti ir Papilėje, Vieکشniuose bei k. t. Žemaitijos ir Aukštaitijos miesteliuose. Po I pas. karo geros kokybės nuotraukas darė ir gamtą, architektūrą, buitį fotografavo Papilėje J. Sinkevičius, Vieکشniuose J. Kinčinas, Akmenėje – K. Ramanauskas. Socialistinės santvarkos metais fotografavimo verslą plėtojo Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinatai. Ilgainiui dokumentinę papildė meninė fotografija. Gausėjo fotografų mėgėjų gretos. Intensyviai fotografavo J. Statkus (Akmenėje), J. Šaškauskas, A. Šarkis, A. Juodpusis – Naujojoje Akmenėje, V. Kontutis – Vieکشniuose. Lietuvos fotomeno draugijos narys A. Juodpusis surengė meninės juodai baltos fotografijos parodų Vieکشniuose, Naujojoje Akmenėje, Vilniuje. Akmenėje 1940 g. žymus Lietuvos fotomenininkas, nacionalinės premijos laureatas R. Rakauskas Kalniškiuose 1948 g. žymus keliautojas ir fotografas P. Normantas.

Inf.: *Papilė*, t. 1; Kavaliauskaitė Ž. Nuotraukose išliko žmonių veidai ir miestelio istorija. *Šiaulių kraštas*, 2010, kovo 13.